

บันทึก

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ

(มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือด่วน ที่ สร.๐๔๐๓/๑๓๗๒๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่ากระทรวงการคลังขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วน ที่ กค. ๐๕๐๒/๒๔๔๖๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๑๔ ซึ่งสรุปได้ความเป็นปัญหาว่า

(๑) บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ (๒) ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ว่า “ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการทำความผิดแต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออกปลดออก หรือไล่ออก...ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือน” นั้น จะหมายความว่าเฉพาะกรณีที่ได้กระทำความผิดในข้อหาที่ถูกสอบสวนเท่านั้น หรือจะหมายความว่าตลอดถึงทุกกรณีที่มีการลงโทษซึ่งไม่ถึงออกจากราชการ ไม่ว่าจะป็นกรณีความผิดในข้อหาที่ถูกสอบสวนหรือไม่

(๒) บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ (๓) นั้น จะเป็นการห้ามมิให้มีการสั่งให้ออกปลดออก หรือไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกสั่งพักราชการหรือไม่ เพราะบทบัญญัติดังกล่าวจะหมายความว่าเฉพาะกรณีที่เป็นการให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตั้งแต่วันออกคำสั่งเท่านั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นกฎหมายที่กำหนดกฎเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการในระหว่างเวลาที่ถูกสั่งพักราชการนั้น โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๗^๑ เป็น ๔ ประการ กล่าวคือ ประการแรก ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้จ่ายเงินเดือนสำหรับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการนั้นให้เต็ม ประการที่สอง ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพั

^๑ มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรมิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรได้กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรได้กระทำความผิดและถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

ราชการมิได้กระทำความผิดแต่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้จ่ายเงินเดือนสำหรับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการนั้นได้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง ประการที่สาม ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการได้กระทำความผิดแต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ก็ให้จ่ายเงินเดือนสำหรับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการนั้นได้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง และประการสุดท้ายถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการได้กระทำความผิดและถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ก็ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนให้ กฎเกณฑ์ทั้งสี่ประการดังกล่าวมานี้มาใช้สำหรับเฉพาะเมื่อคดีหรือกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นถูกสั่งพักราชการถึงที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาที่ว่า บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ โดยเฉพาะ (๒) จะหมายถึงคดีหรือกรณีอื่นด้วยหรือไม่ จึงไม่มี เพราะถ้าเป็นคดีหรือกรณีอื่นที่มีใช่เป็นคดีหรือกรณีที่ถูกลงโทษสั่งพักราชการย่อมเป็นคนละเรื่องกันและไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎเกณฑ์ทั้งสี่ประการดังกล่าว

ในการพิจารณาปัญหาข้อนี้ ผู้แทนกระทรวงการคลังได้ยกตัวอย่างเป็นปัญหาว่า ข้าราชการผู้หนึ่งถูกสั่งพักราชการเพราะมีกรณีต้องหาว่าขมุกขมอมเงินของทางราชการ ผลของการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นมิได้ขมุกขมอมเงินของทางราชการ แต่เป็นการทำบัญชีบกพร่อง ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นั้น ในกรณีเช่นนี้จะถือว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำความผิดและถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ได้หรือไม่ เรื่องนี้เห็นว่าการที่ข้าราชการผู้นั้นถูกสั่งพักราชการก็เพราะมีกรณีต้องหาว่าทุจริตขมุกขมอมเงินของทางราชการ เมื่อผลของการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นมิได้ทุจริตขมุกขมอมเงินตามข้อกล่าวหา จึงถือไม่ได้ว่า ข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดหรือมีมลทินหรือมัวหมองในข้อกล่าวหาที่ถูกสั่งพักราชการนั้น การที่ข้าราชการผู้นั้นถูกลงโทษตัดเงินเดือน เพราะผลการสอบสวนได้ความว่ามีเหตุอื่นที่จะลงโทษได้นั้น จะนำผลเช่นนั้นมาอ้างให้กระทบกระเทือนสิทธิของข้าราชการผู้นั้นหาได้ไม่

ในปัญหาข้อที่สองที่กระทรวงการคลังเข้าใจว่า บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ (๓) หมายถึงเฉพาะกรณีที่เป็นการให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตั้งแต่วันออกคำสั่งเท่านั้น คือ ไม่ย้อนไปถึงวันที่ถูกสั่งพักราชการ และมีปัญหาสงสัยต่อไปว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าวจะเป็นการห้ามมิให้มีการสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ย้อนไปถึงวันที่ถูกสั่งพักราชการหรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๗ (๓) มุ่งที่จะบัญญัติเกี่ยวแก่เรื่องเงินเดือนในระหว่างพักราชการว่าจะพึงปฏิบัติอย่างไร กล่าวคือ ได้มีความบัญญัติไว้แล้วใน (๑) และ (๒) แห่งมาตรานั้น ว่าในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการถูกสั่งพักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง เงินเดือนระหว่างเวลาพักราชการให้จ่ายเต็ม ถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมลทินหรือมัวหมองก็ดี หรือได้กระทำความผิดแต่โทษที่จะลงไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกก็ดี เงินเดือนระหว่างพักราชการให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง แต่ความใน (๑) และ (๒) แห่งมาตรา ๗ ดังกล่าวยังหาได้คลุมถึงกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการที่ถูกสั่งให้พักราชการนั้นได้กระทำความผิดและโทษที่จะลงเป็นโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ด้วยไม่ จึงบัญญัติใน (๓) นี้ให้ครบถ้วน ว่าในกรณีเช่นนี้มีให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการเท่านั้น หาได้มุ่งที่จะบัญญัติเกี่ยวแก่วันลงโทษว่าจะให้นับแต่เมื่อใดไม่ เพราะการจะให้นับแต่วันใดย่อมจะอยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ซึ่งจะต้องสั่งให้เป็นไปโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและประโยชน์ได้เสียของข้าราชการผู้

ถูกลงโทษอยู่แล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว บทบัญญัติมาตรา ๗ (๓) จึงมิใช่เป็นการห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังแต่อย่างใด ตรงกันข้ามสำหรับกรณีให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกนี้ กลับจะต้องสั่งลงโทษย้อนหลังไปถึงวันสั่งพักราชการเสียด้วยซ้ำ เพราะมาตรา ๗ (๓) นี้เอง บัญญัติห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพัก ซึ่งก็เท่ากับบังคับอยู่ในตัวว่าจะให้นับการลงโทษภายหลังวันสั่งพักไม่ได้ และจะต้องสั่งให้ย้อนมานับแต่วันสั่งพัก เพราะถ้านับภายหลังนั้นก็จะเป็นผลให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการ ซึ่งต้องห้ามมิให้จ่าย อย่างไรก็ตาม การลงโทษข้าราชการจะให้ มีผลนับแต่วันใด ย้อนหลังได้ ไม่ได้อย่างไร ได้มีระเบียบของ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ วางไว้อยู่แล้วด้วย และซึ่งเมื่อได้พิจารณาตามระเบียบนั้น ก็ได้ความสอดคล้องกับความเห็นดังได้กล่าวมา

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๑๔ □